

„Bolje biti sam na strani istine, nego u najvećem čoporu a na strani laži. I Nazarećanin je bio sam na Kalvariji nasuprot rulje žedne krvi“, progovorio je don Ante Žderić iz Župe Gospe Fatimske na Škrapama u Splitu, a koji je rodom iz Rogotina sa Crne Rijeke, pritoke Neretve. Kao jedan od rijetkih svećenika katoličke crkve koji je osudio neprimjerene postupke navijačke skupine BBB sa Kustošije u Zagrebu koji su uz pjesme, vatromet i zastave sa **pokličem „Za dom spremni“ istakli transparent prijetnje „srpskim ženama i djeci“**. I u ovom slučaju se pokazalo da ustaški pozdrav ZDS uvijek ide uz nered i zlo, tamo gdje su prijetnje silovanjem ženama i djeci, tamo gdje je nepravda i mržnja, tu je i „Za dom spremni“.

Jasno ističući da je riječ o zlu koje treba nazvati pravim imenom don Ante poziva one koji ga slijede da zlo imenuju i raskrinkaju budući ne smijemo imati straha ako nas neki i osude, jer istinu treba glasno pronositi. Osudom navijačkog barbarstva koje se na Kustošiji ukazalo na u potpunosti neželjen način, iskazujući odbojnost prema srpskoj manjinskoj zajednici, prema srpkinjama i djeci u Hrvatskoj, **zlo se ponovno iskazalo kao pohlepa na putu do vlasti, pohlepa za novcem i moći.**

U ponašanju mladih BBB-ojevaca sa Kustošije vidimo rezultat i posljedicu takve politike čije žrtve postaju i oni sami. Niti profesor na Filozofskom fakultetu u Zagrebu

Milorad Pupovac ne vidi i ne prepoznaje glavne aktere ove priče u navijačima sa Kustošije, već u onima „koji na mržnji prema Srbima žele postizati političku moć“.

Time i profesor Pupovac potvrđuje da je korijen zla u pohlepi za novcem i moći koju osigurava pozicija vlasti.

Upravo iz tih pragmatičnih razloga mnogi političari u Hrvatskoj su zaigrali na te prokušane note nastojeći ostvariti bolji izborni rezultat i veći politički utjecaj i moć, zanemarujući neprocjenjivu štetu koju čine društvu afirmirajući zlo i mržnju kao sredstvo stjecanja političke moći.

Profesor Pupovac ih iz pristojnosti neće imenovati, ali naša publika ih prepoznaje prije svega u **prof. Ninu Raspudiću koji svoje političke i javne nastupe koristi tako da rijetko kada ne spomene Milorada Pupovca, pa čak i u emisiji „Otvoreno“ prije dva dana kada ničim izazvan i van svake teme udara nametljivo i neprimjereno na kolegu profesora naglašavajući njegovo porijeklo i povezujući ga sa etno biznisom, te tako širi preko Pupovca odiozost prema srpskoj zajednici koja će eksplodirati danas mržnjom na splitskoj rivi a sutra na Kustošiji.**

Taj

profesor talijanske književnosti i do sada je iskazivao nesklonost i netrpeljivost prema pravima

koje uživa srpska manjina, a koje bi on naravno rezao, kako

„Pupovac nebi vladao Hrvatskom“.

Stoga on dosljedno zagovara već dugi niz godina da zastupnici u Saboru koji su birani po posebnim propisima kao predstavnici manjina ne mogu koristiti pravo koje imaju drugi zastupnici da glasuju za izbor Vlade u Saboru. Teško bi bilo objasniti činjenicu što bi u tom slučaju za pravo biranja Vlade RH bili uskraćeni predstavnici manjina, kako Srbi, tako i Talijani, Česi, Mađari i drugi koji u Hrvatskoj žive, rade i stvaraju plaćajući poreze, dok bi Hrvati iz dijaspore od New Yorka do Širokoga koji u Hrvatskoj ne žive i ne plaćaju poreze to pravo konzumirali i tako samo zato što su Hrvati imali veća prava i od onih koji u Hrvatskoj žive. Naravno da se treba postaviti i pitanje stečenih prava.

Sličnu taktiku osvajanja biračkog tijela prihvatio je i lider Domovinskog pokreta Miroslav Škoro, koji će optuživati ne samo za etno biznis već i za to da „Pupovca nije briga što Srbi po selima u okolici Gospića nemaju struju, on se bori za fotelje“. Umjesto da se zapita kakva je to Hrvatska koja podnosi da i danas 2020. godine postoje sela bez struje u kojima srpske starice i starčad žive kao u kameno doba, Miroslav Škoro za takvu stvarnost, kojeg li apsurdna, optužuje same Srbe i Milorada Pupovca. U borbi za glasove koristiti će se i različitim doskočicama, pa će Škoro kazati da

„Pupovac muti vodu“

, a Penava gradonačelnik Vukovara koji onemogućava trećini građana svoga grada da njihovo pismo bude vidljivo iako im je to Ustavnim zakonom zajamčeno, će zamislite kazati da je

„Pupovac taj koji pali vatru“!

Stanje u našoj zajednici je takvo da se rijetki suprostavljaju izljevima netrpeljivosti, pogotovo kada je u pitanju srpska nacionalna zajednica koja je i inače devastirana i svedena na svega nekoliko postotaka, o čemu će trebati prvom prilikom koju riječ više napisati, tim više što je to tema koja je praktički „zabranjena“. **Hrvatska u kojoj svi njeni građani nisu ravnopravni nema nikakvog smisla postojanja. Nama ne treba Hrvatska koja počiva na antisrpsstvu kakvu nam nameću. Hrvatska koja je antisrpska je nepoželjna, tome se trebamo suprostaviti.**

„Obračam se Srbima kao patriot ove zemlje, da opstanemo u našoj domovini Hrvatskoj“, kaže profesor Pupovac. Zašto je to tako teško prihvatiti? Ostane li sve kao sada uskoro ćemo i sami postati cilj njihove mržnje i zla. Upravo na to upozorio nas je don Ante Žderić, župnik sa Škrapa a rodnom iz Rogotina.

„Najgore je zlo koje dolazi iz vlastitih redova. Ono je perfidno jer smo ga skloni umanjivati, opravdati. Naše zlo omata se u celofan prihvatljivog i banalnog, religioznog i

nacionalnog. Fiksacija njihove mržnje u spomenutom slučaju su žene i djeca. Srbi. Ne brinite, sutra ćete takvima to biti Vi i Vaša djeca“.

Ploče, 18.6.2020.

VEDRAN SRŠEN